

Arrest

nr. 163 883 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDERHASSELT loco advocaat D. SOUDANT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Majerteen-clan (Darod) te behoren. U bent geboren in de stad Galkayo in de regio Mudug. U woonde heel uw leven in het gedeelte van de stad, dat bestuurd wordt door de regering van Puntland.

U beweert problemen te hebben gekend omdat u geen wettige vader heeft. Twee mannen kunnen uw mogelijke vader zijn, namelijk een zekere A'. (...) of een zekere M. (...). Omdat u geen wettige vader had werd u op school gepest en geslagen en diende uw studies stop te zetten. U speelde in voetbalploeg. In 2010/2011 was u het oneens met de scheidsrechter.

Hij noemde u een bastaard, waarop u hem verweet niet eerlijk te fluiten en geld aan te nemen van andere mensen. Hij sloeg u en u sloeg terug. De scheidsrechter ging naar huis, kwam terug met zijn geweer en schoot u in het been. U werd hiervoor twaalf dagen opgenomen in het ziekenhuis. Hoewel een persoon die een andere persoon een letsel toebrengt een vergoeding (bloedgeld) moet betalen, deed de scheidsrechter dit niet. Omdat u geen wettige vader had u eveneens problemen om werk te vinden. U kende tevens problemen met uw schoonbroer. U trad religieus in het huwelijk met L. A. H. (...), eveneens behorende tot de clan Majerteen. Uw schoonbroer was tegen dit huwelijk en zei u dat u van zijn zus moest scheiden. Omdat u dit niet deed startte hij een rechtszaak tegen u en u werd vastgehouden. Uw moeder diende beroep in en u werd enkele uren later vrijgelaten. Uw schoonbroer nam u hierop naar een huis buiten de stad waar hij u opsloot en mishandelde. U bleef weigeren te scheiden van. Na 15 dagen opsluiting kon u ontsnappen en ging u naar huis. Toen u even later uw schoonbroer tegenkwam in een bar sloeg u met een fles op zijn hoofd. U werd aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Galkayo. In september/oktober 2014 werd u veroordeeld tot twee jaar cel en een boete van 8000 USD. Na twee maanden opsluiting, op 28 oktober 2014, wist u te ontsnappen. U dook onder en op 10 april 2015 reisde u per vliegtuig naar Zuid-Soedan. Hier vernam u dat uw schoonbroer aan zijn verwondingen was overleden. Via Soedan reisde u via Libië, Italië, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 25 juni 2015 aankwam en de volgende dag asiel vroeg. Ter staving van uw asielaanvraag stuurde uw advocaat op 21 augustus 2015 volgende documenten door: een medisch attest, enkele foto's en een handgeschreven document in verband met uw huwelijk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land te hebben verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. .

Vooreerst zijn uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw (mogelijke) biologische vader geenszins eensluidend. Zo beweerde u op het CGVS dat u niet met zekerheid wist te zeggen wie uw biologische vader was. Volgens u kon uw biologische vader een zekere A'. (...) of een zekere M. (...) zijn (CGVS, p. 5). Op de DVZ identificeerde u uw biologische vader nochtans als A. A. S. (...) (DVZ, verklaring, vraag 13A). Op de DVZ sprak u nergens over een zekere A'. (...). U maakte er echter wel melding van twee andere mannen waar uw moeder een relatie mee zou gehad hebben, namelijk M. A. A. (...) en G. A. H. (...) (DVZ, verklaring, vraag 13B). Bij confrontatie hiermee wijzigde u opnieuw uw verklaringen en zei u dat zowel A. A. S. (...) als A'. (...) uw biologische vader konden zijn, maar dat beiden weigerden om het vaderschap op te nemen. De eerder genoemde M. (...) zou de oom van A. A. S. (...) zijn (CGVS, p. 4 en 5).

Verder legde u tegenstrijdige en onvolledige verklaringen af over de problemen die u kende omdat u geen wettige vader had. In de eerste plaats zijn uw opeenvolgende verklaringen over uw scholing niet eensluidend. Zo verklaarde u op de DVZ dat u niet naar school ging/kon gaan bij gebrek aan bij gebrek aan financiële middelen en wegens discriminatie bij gebrek aan wettige vader (DVZ, verklaring, vraag 11). Volgens uw verklaringen op het CGVS ging u weldegelijk naar school. Volgens uw verklaringen aldaar stopte u met uw studies omdat u op school werd gepest en geslagen omdat u geen vader had (CGVS, p. 6, 12 en 13). Op de DVZ maakte u evenmin gewag van uw problemen met de scheidsrechter op de voetbal, terwijl redelijkerwijze verwacht wordt dat u in het kader van uw asielprocedure alle concrete feiten die u er toe hebben aangezet het land te verlaten reeds in uw eerste verklaring over uw asielmotieven zou vermelden. Voorts verklaarde u voor de DVZ dat u naar aanleiding van uw weigering om te scheiden werd veroordeeld en gedurende twee maanden vastzat (DVZ, vragenlijst, vraag 3.1). U verduidelijkte bij de DVZ dat u op 7 november 2014 werd vrijgelaten omdat uw moeder een beroep had ingediend tegen het vonnis (DVZ, vragenlijst, vraag 3.1). Tijdens uw interview op het CGVS gaf u andere feiten weer. Op het CGVS zei u dat u naar aanleiding van uw weigering om te scheiden slechts een dag vastzat. Omdat uw moeder hiertegen beroep indiende werd u vrijgelaten. Verder beweerde u dat u naar aanleiding van de aanval op uw schoonbroer veroordeeld werd en gedurende twee maanden vastzat. Volgens uw verklaringen op het CGVS werd u na uw veroordeling niet vrijgelaten na een beroep ingediend door uw moeder, maar kwam u vrij omdat u ontsnapte uit de gevangenis (CGVS, p. 20 en 21). Als u hiermee werd geconfronteerd kon u geen aanvaardbare uitleg geven. U herhaalde enkel de door u laatst afgelegde verklaringen (CGVS, p. 21). Ook over het tijdstip waarop u door uw schoonbroer gedurende 15 dagen werd opgesloten, legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo sprak u op de DVZ duidelijk over een opsluiting van 15 dagen in december 2014, met andere woorden na uw twee maanden opsluiting (DVZ, vragenlijst, vraag 3). Tijdens het gehoor op het CGVS situeerde u de 15 dagen opsluiting door uw schoonbroer echter voor uw opsluiting van twee maanden (CGVS, p. 19 en 20). Als u hiermee werd geconfronteerd kon u opnieuw geen uitleg geven en herhaalde u weer uw laatst afgelegde verklaringen (CGVS, p. 20).

Tenslotte verklaarde u op de DVZ dd. 1 juli 2015 dat uw schoonbroer nadat u hem had verwond naar het ziekenhuis werd gebracht. U ging hier verder niet op in (DVZ, vragenlijst, vraag 3). Tijdens uw gehoor op het CGVS beweerde u echter dat u al in Soedan had vernomen dat uw schoonbroer aan zijn verwondingen overleden was (CGVS, p. 22). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de dood van uw schoonbroer, de man die trachtte u te laten opsluiten en u uiteindelijk eigenhandig opsloot en mishandelde omdat hij tegen uw huwelijk was, al tijdens uw gesprek op de DVZ zou vermelden. Bij confrontatie met deze vaststelling zei u dit wel te hebben gezegd op de DVZ (CGVS, p. 22), wat bij nalezing van het administratief dossier echter niet correct blijkt.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas zodat terzake niet kan besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan deze vaststelling. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Uw relaas is echter niet geloofwaardig. Het medisch attest bevestigt bovendien dat u verschillende littekens hebt. Het attest geeft echter geen uitsluitel over de precieze oorzaak van deze littekens. De in het attest opgegeven omstandigheden waarin u verwondingen opliep en waaraan u deze littekens zou hebben overgehouden worden in het attest aangegeven op basis van uw eigen verklaringen. De foto's bevestigen dat u voetbal gespeeld hebt u en ooit als speler werd gehuldigd, doch de foto's zeggen niets over de door u aangehaalde problemen. Wat het document in verband met uw huwelijk betreft, kan ten slotte worden opgemerkt dat het een handgeschreven document betreft dat door om het even wie kan opgesteld zijn. Ook dit document zegt overigens niets over de door u ingeroepen problemen.

Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). U beweert afkomstig te zijn uit de stad Galkayo, waarvan een deel onder het bewind valt van de semiautonome regio Puntland en een deel gecontroleerd wordt door de provincie Galmudug. U beweert uit het deel afkomstig te zijn dat deel is van Puntland (DVZ vraag 10 + gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit bijgevoegde informatie blijkt echter dat Puntland niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land (COI Focus Somalië: Actuele veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland, 15 juli 2015). In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Puntland geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarover het CGVS beschikt is aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

1.2.1. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende documenten:

"1. Bestreden beslissing dd. 22/10/2015 van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en kennisgevingsbrief dd. 22/10/2015

2. Attest dd. 19/08/2015

3. Reisadvies Somalië dd. 30/01/2015 van het Belgisch Ministerie voor Buitenlandse Zaken,

4. Aanstelling van het BJB

5. Briefwisseling tussen verzoekers raadsman en het VZW CONSTATS m.o.o. een expertise"

1.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker per aanvullende nota volgende documenten neer:

"1. Het schrijven dd. 04/01/2016 van Dokter Céline VANSCHEPDAEL

2. Info over Constats vzw (opstellen van medische rapporten voor kandidaat-vluchtelingen)"

1.2.3. Per aangetekend schrijven d.d. 15 februari 2016 brengt verzoeker nog een "Uitgebreid medisch verslag dd. 15/02/2016 van Dr Céline VANSCHEPDAEL van vzw CONSTATS" aan.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 november 2015 de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij te kennen gaf dat hij als onwettig kind nog steeds blootgesteld wordt aan vervolgingen en zware discriminaties. Door verwerende partij werd de situatie van onwettige kinderen in Somalië evenwel niet onderzocht in het licht van verzoekers verklaringen. Volgens verzoeker diende verwerende partij minstens na te gaan of *“er - wat onwettige kinderen betreft - al dan niet sprake kan zijn van een bepaalde bevolkingsgroep, waarvan elk lid redenen heeft om vervolging te vrezen”*.

Verder verwijst verzoeker naar zijn uitvoerige spontane en coherente verklaringen omtrent de opgelopen mishandelingen. Verzoeker verwijst naar het attest van 19 augustus 2015 dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (bijlage 2) en stelt dat de door hem aangegeven oorzaken van de vastgestelde littekens overeenkomen met zijn verklaringen in het kader van zijn asielrelaas. De opgegeven oorzaken van de littekens en de letsels, met name, de mishandelingen in Somalië, zijn dus geenszins onaannemelijk. Verzoeker verwijt verweerder het attest niet te hebben onderzocht in het licht van zijn verklaringen. Zelfs als de omstandigheden van de letsels en littekens worden vermeld op basis van de eigen verklaringen van verzoeker, diende verwerende partij rekening te houden met de aard van de vastgestelde letsels en littekens. *In casu* is er sprake van talrijke letsels/littekens op verschillende lichaamsdelen en onder diverse vormen. Verzoeker stelt dat *“(d)ergelijke vaststellingen o.a. de aard, de vorm van de littekens, de vermoedelijke diverse oorzaken, (...) merkwaardig (zijn)”* en *“toch een grotere aandacht (vereisen) dan wat blijkt uit de bestreden beslissing”*. In geval van twijfels, diende verweerder verzoeker minstens op te roepen voor een tweede gehoor, teneinde hem hieromtrent meer in detail te ondervragen.

Tevens bemerkt verzoeker dat in het door hem aangebrachte medisch attest van 19 augustus 2015 een expertise van *VZW Constats* werd aangekondigd. Gelet op de ernst van de vastgestelde littekens, diende verwerende partij deze aangekondigde expertise van *VZW Constats* af te wachten alvorens een negatieve beslissing te nemen.

Ondanks de in de bestreden beslissing ingeroepen lacunes, diende de commissaris-generaal hem minstens het voordeel van de twijfel toe te kennen. Verzoeker verwijst desbetreffend naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker meent dat het medisch attest van 19 augustus 2015 de opgelopen mishandelingen in zijn land van herkomst staven en dat derhalve artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet toegepast diende te worden.

In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers opeenvolgende verklaringen betreffende zijn (mogelijke) biologische vader geenszins eensluidend zijn, bemerkt verzoeker dat zijn biologische vader A. A. W. (en niet A. A. S.) is. Volgens verzoeker is dit te wijten aan een vergissing bij de vertaling. A' is de oom van A. A. W. – zijn biologische vader – en deze had aan A. A. W. voorgesteld dat hij zou zorgen voor de opvoeding en het onderhoud van verzoeker indien A. A. W. zou erkennen als zijn kind. Evenwel werd verzoeker nooit door A. A. W. erkend en bijgevolg heeft A' ook nooit ingestaan voor zijn opvoeding en onderhoud. De verkeerde weergave van zijn verklaringen in het gehoorverslag is volgens verzoeker en volgens *“de verklaringen van de tolk tijdens het voorbereiden van huidig verzoekschrift”* te wijten aan het feit dat *“het woord ‘borg’ verschillende betekenissen (zou) hebben in het Somali. Dit zou de persoon kunnen aanduiden die ‘als vader optreedt’ of ‘de rol van vader overneemt’”*. Daarnaast bemerkt verzoeker nog dat hij ook nog grootgebracht werd door M. A. A. en G. A. H. waar zijn moeder een relatie mee heeft gehad. Hieruit blijkt dat het voor verzoeker niet evident was om te zeggen wie zijn biologische vader was. Bovendien werden aan verzoeker geen verdere vragen gesteld tijdens zijn gehoor om de gerezen verwarring omtrent zijn biologische vader te verhelderen.

Betreffende de vaststelling dat zijn verklaringen over zijn scholing niet eensluidend zijn, stelt verzoeker dat hij niet of bijna niet naar school is geweest. Zijn moeder had hem ingeschreven in een school maar hij is er niet lang gebleven omdat hij daar gepest en uitgescholden werd.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent zijn verschillende opsluitingen, verduidelijkt verzoeker dat hij een eerste keer 15 dagen heeft vastgezet naar aanleiding van een klacht van de familie van zijn echtgenote omdat hij weigerde te scheiden. Hij werd vrijgelaten nadat zijn moeder zich borg had gesteld. Verder zat hij naar aanleiding van de vechtpartij met zijn schoonbroer twee maanden vast en kwam hij vrij omdat hij ontsnapte uit de gevangenis. Tussen de voormelde vrijheidsberovingen werd hij ook nog door zijn schoonbroer opgesloten. Volgens verzoeker heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de vrijheidsberovingsperiode en de opsluiting door zijn schoonbroer met elkaar verward.

Ten slotte meent verzoeker nog dat er in Puntland wel degelijk sprake is van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet en verwijst desbetreffend naar het *“Reisadvies Somalië dd. 30/01/2015 van het Belgisch Ministerie voor Buitenlandse Zaken”* – als bijlage toegevoegd aan zijn verzoekschrift (bijlage 3) – en naar de *“COI Focus”* betreffende *“Somalië – Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland”* van 15 juli 2015 – door verweerder toegevoegd aan het administratief dossier – waaruit blijkt dat er nog veel aanvallen van Al Shabaab zijn waarin burgers om het leven komen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad is van oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen als zou hij het land hebben verlaten wegens de problemen die hij kende omdat hij geen wettige vader had.

2.4. Vooreerst zijn verzoekers verklaringen over wie zijn (mogelijke) biologische vader zou zijn uitermate inconsistent. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker aanvankelijk dat zijn moeder hem verteld had dat twee mannen mogelijk de vader konden zijn, A' en M. (gehoorverslag CGSV, p. 4-5). Nochtans gaf verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aan dat zijn biologische vader A. A. S. was (verklaring DVZ, vraag 13A), stellende dat zijn moeder hiermee evenwel niet gehuwd was, en maakte hij daarnaast nog melding van twee mannen waarmee zijn moeder een relatie had gehad, M. A. A. en G. A. H. (verklaring DVZ, vraag 13B). Geconfronteerd met zijn andersluidende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijzigde verzoeker zijn verklaringen en stelde hij dat

zowel A. A. S. als A'. zijn biologische vader konden zijn, maar dat beiden weigerden om het vaderschap op te nemen. A. A. S. zou de oom zijn van de eerder genoemde M. en toen A. A. S. zijn verantwoordelijkheid niet wou opnemen, zou M. zijn verantwoordelijkheid wel hebben genomen (gehoorverslag CGVS, p. 5). In zijn verzoekschrift voert verzoeker wederom een andere uitleg aan over wie zijn biologische vader zou zijn. Verzoeker stelt dat zijn biologische vader A. A. W. is en niet A. A. S., zoals vermeld staat in het gehoorverslag. Nochtans werd door verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal A. A. S. aangeduid als mogelijke vader en werd van ene A. A. W. door hem geen melding gemaakt. Verzoekers verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hem in het Somalisch voorgelezen en vervolgens door hem ter goedkeuring ondertekend (verklaring DVZ, laatste pagina). Bovendien, toen verzoeker tijdens zijn gehoor ermee geconfronteerd werd dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken A. A. S. had aangeduid als biologische vader, liet hij na deze naam te corrigeren. In tegendeel, hij liet zelf herhaaldelijk de naam A. A. S. vallen en duidde deze vervolgens ook tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal aan als mogelijke vader. Verzoekers bewering dat deze naam verkeerd werd weergegeven in het gehoorverslag kan dan ook allesbehalve overtuigen. Vervolgens legt verzoeker in zijn verzoekschrift uit dat A'. de oom is van zijn biologische vader A. A. W. en dat A'. zou hebben voorgesteld om als 'borg' op te treden en de opvoeding en het onderhoud van verzoeker op zich te nemen, op voorwaarde dat A. A. W. verzoeker zou erkennen. Evenwel zou A. A. W. niet op dit voorstel zijn ingegaan, waardoor A'. de opvoeding en het onderhoud van verzoeker dan ook niet op zich nam. Zoals reeds bemerkt, maakte verzoeker tijdens zijn gehoor geen enkele melding van ene A. A. W., noch van een voorstel door A'. aan zijn biologische vader om de zorg van verzoeker op zich te nemen. Verzoeker duidde daarentegen A' eveneens aan als zijn mogelijke biologische vader. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat het begrip 'borg' verschillende betekenissen heeft in het Somali en dat dit de persoon zou kunnen aanduiden die 'als vader optreedt' of 'de rol van vader overneemt', bemerkt de Raad dat dit een loutere bewering betreft die door verzoeker niet gestaafd wordt door objectieve informatie. Dat deze conversaties op een foutieve wijze zouden zijn neergeschreven door een meervoudige betekenis van het begrip 'borg', toont verzoeker dan ook op geen enkele wijze aan. Deze opmerking is dan ook geenszins van aard om de vastgestelde inconsistenties in een ander daglicht te stellen. De Raad meent dat deze inconsistente verklaringen over wie zijn (mogelijke) biologische vader zou zijn de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen.

2.5. Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas, blijkt verder uit de vaststelling dat hij tegenstrijdige en onvolledige verklaringen aflegde over de problemen die hij kende omdat hij geen wettige vader had.

Ten eerste zijn verzoekers opeenvolgende verklaringen over zijn scholing niet eensluidend. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij niet naar school is gegaan *“(d)oor financiële omstandigheden en door discriminatie vanwege de burgers omdat ik geen vader heb”*. Wel heeft hij *“een beetje leren lezen en schrijven in het Somali van iemand die in de buurt woonde”* (verklaring DVZ, vraag 11). Volgens de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal zou hij evenwel wel degelijk een tijdje naar school zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Doch stopte hij met zijn studies omdat hij op school werd gepest en geslagen omdat hij geen vader had (gehoorverslag CGVS, p. 6-7, 12-13).

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van zijn problemen met de scheidsrechter op de voetbal. De Raad wijst er evenwel op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Ondanks het feit dat bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico en dit gehoor niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van een asielzoeker, *in casu* verzoeker, worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder het feit dat hij door de scheidsrechter in zijn been geschoten werd na een discussie op het voetbalveld. Immers haalde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel aan dat hij bij terugkeer naar Somalië, naast zijn vrees voor zijn schoonfamilie, ervoor vreest gediscrimineerd te worden door de mensen die daar wonen. Uit zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat de ergste vorm van discriminatie waarvan verzoeker het slachtoffer is geworden, het feit betreft waarbij de scheidsrechter in zijn been schoot na een discussie op het voetbalveld (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Verzoeker was gaan klagen bij de scheidsrechter, hetgeen de scheidsrechter echter niet pikte omdat verzoeker een bastaard was (gehoorverslag CGVS, p. 7).

Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker, wanneer hem bij de Dienst Vreemdelingen zaken gevraagd wordt welke feiten erop wijzen dat hij bij terugkeer gediscrimineerd zal worden, dit feit niet vermeldt (verklaring DVZ, vragen 3.4 en 3.5).

Voorts gaf verzoeker uiteenlopende verklaringen omtrent zijn verschillende vasthoudingen in de gevangenis. Voor de Dienst Vreemdelingen zaken verklaarde verzoeker dat hij naar aanleiding van zijn weigering om te scheiden werd veroordeeld en gedurende twee maanden vastzat (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Hij verduidelijkte hierbij dat hij op 7 november 2014 werd vrijgelaten omdat zijn moeder een beroep had ingediend tegen het vonnis (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal gaf hij andere feiten weer. Hij verklaarde dat hij naar aanleiding van zijn weigering om te scheiden slechts "een paar uur" vastzat. Omdat zijn moeder hiertegen beroep indiende werd hij vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, p. 21). Verder beweerde verzoeker dat hij naar aanleiding van de aanval op zijn schoonbroer veroordeeld werd en gedurende twee maanden vastzat. Volgens verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal werd hij na zijn veroordeling niet vrijgelaten na een beroep ingediend door zijn moeder, maar kwam hij vrij omdat hij ontsnapte uit de gevangenis (gehoorverslag CGVS, p. 20 en 21). Geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen, herhaalde verzoeker louter de door hem laatst afgelegde verklaringen doch gaf geen enkele plausibele uitleg (gehoorverslag CGVS, p. 21). Bovendien stelt de Raad nog vast dat verzoekers bewering in zijn verzoekschrift dat hij naar aanleiding van de klacht van de familie van zijn echtgenote wegens zijn weigering om te scheiden 15 dagen van zijn vrijheid werd beroofd (waarna hij werd vrijgelaten doordat zijn moeder zich borg stelde), tegenstrijdig is met zijn verklaring tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij toen slechts "een paar uur" vastzat. Deze vaststelling bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Ook over het tijdstip waarop hij door zijn schoonbroer gedurende 15 dagen werd opgesloten, legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. Zo sprak hij op de Dienst Vreemdelingen zaken duidelijk over een opsluiting van 15 dagen in december 2014, met andere woorden na zijn twee maanden opsluiting (vragenlijst CGVS, vraag 3). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal situeerde hij de 15 dagen opsluiting door zijn schoonbroer echter voor zijn opsluiting van twee maanden (gehoorverslag CGVS, p. 19 en 20). Hiermee geconfronteerd, kon verzoeker opnieuw geen uitleg geven en herhaalde hij weer zijn laatst afgelegde verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Ten slotte verklaarde verzoeker op 1 juli 2015 bij de Dienst Vreemdelingen zaken dat zijn schoonbroer nadat verzoeker hem had verwond naar het ziekenhuis werd gebracht. Verzoeker ging hier verder niet op in (vragenlijst CGVS, vraag 3). Uit zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat verzoeker al in Soedan had vernomen dat zijn schoonbroer aan zijn verwondingen overleden was (gehoorverslag CGVS, p. 22). Redelijkerwijze kan van verzoeker worden verwacht dat hij de dood van zijn schoonbroer, de man die trachtte verzoeker te laten opsluiten en hem uiteindelijk eigenhandig opsloot en mishandelde omdat hij tegen zijn huwelijk was, al tijdens zijn gesprek bij de Dienst Vreemdelingen zaken zou vermelden. Bij confrontatie met deze vaststelling beweerde verzoeker dit wel te hebben gezegd op de Dienst Vreemdelingen zaken (gehoorverslag CGVS, p. 22), wat bij nalezing van het administratief dossier echter niet correct blijkt.

2.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt dat zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingen zaken niet correct werden neergeschreven, meent de Raad dat dit geenszins kan worden gevolgd, daar de verklaringen van verzoeker en de vragenlijst hem werden voorgelezen in het Somalisch en door hem werden ondertekend. Bovendien verklaarde hij bij de aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dat zijn interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken goed was verlopen en antwoordde hij ontkennend op de vraag of er belangrijke feiten zijn die hij niet heeft kunnen vertellen bij de Dienst Vreemdelingen zaken (gehoorverslag CGVS, p. 3). Pas toen hij geconfronteerd werd met het feit dat hij tegenstrijdige en onvolledige verklaringen had afgelegd, wees hij erop dat men bepaalde verklaringen niet had genoteerd ofwel verkeerd had genoteerd en dat hij hierop reeds had gewezen bij de Dienst Vreemdelingen zaken (gehoorverslag CGVS, p. 20 en 22). Dergelijke laattijdige *post-factum* opmerking, pas na confrontatie met zijn tegenstrijdige en onvolledige verklaringen, komt geenszins overtuigend over. Verzoeker kan dan ook op geen enkele manier aannemelijk maken dat zijn verklaringen verkeerd werden neergeschreven of dat bepaalde verklaringen van hem niet werden neergeschreven.

2.7. De door verzoeker neergelegde documenten zijn geenszins van aard de door hem voorgehouden problemen in Somalië aan te tonen.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Wat betreft het door hem neergelegde medisch attest van 19 augustus 2015 (administratief dossier, stuk 17, map documenten, doc. 1; bijlage 2 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat hierin bevestigd wordt dat verzoeker verschillende littekens heeft. In de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde "*Briefwisseling tussen verzoekers raadsman en het VZW CONSTATS m.o.o. een expertise*" (bijlage 5) wordt louter door verzoekers raadsman gevraagd om een expertise inzake de littekens van verzoeker, waarop hij het antwoord krijgt dat de expertise pas binnen ongeveer vier maanden zal kunnen plaatsvinden.

Ter terechtzitting wordt door verzoeker nog "*het schrijven dd. 04/01/2016 van Dokter Céline VANSCHEPDAEL*" neergelegd. Hierin wordt geattesteerd dat verzoeker een groot aantal littekens heeft die lijken overeen te stemmen met zijn relaas. Tevens wordt in het schrijven een uitgebreider medisch rapport aangekondigd.

De in het medisch attest van 19 augustus 2015 opgegeven omstandigheden waarin verzoeker verwondingen opliep en waaraan hij deze littekens zou hebben overgehouden worden in het attest aangegeven op basis van verzoekers eigen verklaringen.

Er dient te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

De informatie over *Constats* vzw en het opstellen van medische rapporten voor kandidaat-vluchtelingen die eveneens door verzoeker werd neergelegd ter terechtzitting betreft voorts louter algemene informatie en zegt niets over de door verzoeker ingeroepen problemen.

De foto's die door verzoeker werden aangebracht (administratief dossier, stuk 17, map documenten, doc. 2) bevestigen louter dat verzoeker voetbal gespeeld heeft en ooit als speler werd gehuldigd, doch de foto's zeggen niets over de door verzoeker aangehaalde problemen.

Wat nog het document in verband met zijn huwelijk betreft (administratief dossier, stuk 17, map documenten, doc. 3), merkt de Raad vooreerst op dat het een handgeschreven document betreft dat door om het even wie kan opgesteld zijn. Daarenboven zegt ook dit document niets over de door verzoeker ingeroepen problemen.

Ten slotte benadrukt de Raad dat een document slechts één element in het asielrelaas is en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de door hem voorgehouden problemen in Somalië geenszins geloofwaardig zijn.

2.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.11. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in verzoekers regio van herkomst, met name Puntland, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de “COI Focus” betreffende “*Somalië – Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland*” d.d. 15 juli 2015 – door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier –, stelt de Raad immers vast dat Puntland niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.12. Waar verzoeker desbetreffend verwijst naar het negatief reisadvies inzake Somalië van 30 januari 2015 van het Ministerie voor Buitenlandse Zaken, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de Somalische nationaliteit bezitten, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Dergelijke reisadviezen zijn *in casu* irrelevant daar ze niet slaan op de concrete situatie van de asielzoeker, doch slechts bedoeld zijn om een algemene situatieschets te geven voor reislustige westerlingen die naar Somalië willen reizen.

Aangaande het na de sluiting der debatten aangebrachte nieuwe element

2.13. Per aangetekend schrijven van 15 februari 2016 brengt verzoeker nog een “*Uitgebreid medisch verslag dd. 15/02/2016 van Dr. Céline VANSCHEPDAEL van vzw CONSTATS*” aan. Dit stuk dat verzoeker op 15 februari 2016, zijnde na de terechtzitting en de sluiting van de debatten op 12 januari 2016, aan de Raad bezorgde, wordt uit de debatten geweerd overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat “*De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen.*”. Waar verzoeker in de begeleidende aanvullende nota vraagt om de heropening van de debatten, wijst de Raad er evenwel op dat indien wegens de voorlegging van nieuwe gegevens de heropening der debatten zou moeten worden bevolen, een nieuwe rechtsdag moet worden vastgesteld en de tegenpartij in de gelegenheid moet worden gesteld de voorgebrachte nieuwe gegevens te onderzoeken en hieromtrent standpunt in te nemen. De wetgever heeft tevens gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de door de Raad vastgestelde rechtsdag worden aangebracht. Het door verzoeker bijgebrachte stuk werd aan de Raad overgemaakt op 15 februari 2016, zijnde na de terechtzitting en de sluiting van de debatten op 16 oktober 2013. Het verzoek tot heropening van de debatten kan dan ook niet ingewilligd worden.

Besluit

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor

hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK